

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

59ste jaargang nr. 4 - december 2018

vtb **kultuur**.be
met een knipoog

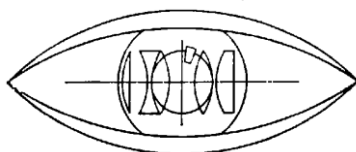

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

Koninklijke

OVU 8
CVB149
Belfius
IBAN BE03 0682 1455 0384
BIC GKCCBEBB

vtb

Fotoclub

Evergem

Website: www.fotoclub-evergem.be
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	ONDERVOORZITTER Jos Van den Hende Antwerpsestwg 774B 9040 St. Amandsberg 09/2252750	SECRETARIS Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	PENNINGMEESTER Christine Van de Velde	PUBLIC-RELATIONS Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 Fotografieandries @gmail.com
--	--	--	---	--

Disclaimer.

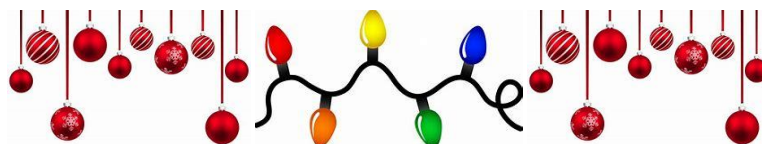
Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of gereproduceerd op eender welke wijze, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de auteur(s) en/of de redactie.

Activiteitenkalender

Vrijdag 7/12/2018	Fotobespreking	Vrijdag 1/3/2019	Fotobespreking
Vrijdag 14/12/2018	Fotobespreking	Vrijdag 8/3/2019	Fotoselectie tentoonstelling
Vrijdag 21/12/2018	Geen vergadering - lokaal gesloten	Vrijdag 15/3/2019	Fotobespreking
Vrijdag 28/12/2018	Geen vergadering - lokaal gesloten	Vrijdag 22/3/2019	Fotobespreking
Vrijdag 4/1/2019	Nieuwjaarswensen	Vrijdag 29/3/2019	Fotobespreking
Vrijdag 11/1/2019	Jaarvergadering	Donderdag 4/4/2019	Opstellen tentoonstelling
Vrijdag 18/1/2019	Fotobespreking	Vrijdag 5/4/2019	Opstellen + openingsreceptie
Zaterdag 19/1/2019	Digiprojectie Drogen (zie diaclub)	Zaterdag 6/4/2019	60ste Fototentoonstelling
Vrijdag 25/1/2019	Fotobespreking	Zondag 7/4/2019	60ste Fototentoonstelling
Vrijdag 1/2/2019	Fotobespreking	Vrijdag 12/4/2019	Fotobespreking
Vrijdag 8/2/2019	Fotobespreking	Zaterdag 13/4/2019	Bezoek Afrikamuseum
Vrijdag 15/2/2019	Fotobespreking	Vrijdag 19/4/2019	Fotobespreking
Vrijdag 22/2/2019	Fotobespreking	Vrijdag 26/4/2019	Fotobespreking

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

Editoriaal.

Voilà. 2018 zet er een punt achter.

Voor sommigen een jaar om te onthouden, voor anderen een jaar om zo snel mogelijk te vergeten.

Als club kunnen we terugblikken op een geslaagd werkjaar. Naast onze tentoonstelling in Stroming hadden we een zeer succesvolle clubtentoonstelling met een ongekend aantal bezoekers. Vooral wat werd gepresenteerd was het bekijken waard. De inspanning die de secretaris en de voorzitter zich getroost hebben om vooraf te bepalen waar welke foto moest komen, heeft toch wel zijn vruchten afgeworpen. Deze keer geen discussie (of toch veel minder) ook al omdat er minder foto's op de tentoonstelling werden toegelaten. Daarom misschien ook dat het algemene peil een stuk hoger lag dan voorgaande jaren.

2019 is het jaar waarin we onze 60ste verjaardag vieren. Dat dit met het nodige tromgeroffel en bazuingeschal zal gepaard gaan hoeft geen betoog. We zijn met deze herdenking eigenlijk al deze maand gestart met onze tentoonstelling in Stroming, die nog doorloopt tot begin januari 2019.

De tweede vrijdag van januari (11/1/2019) houden we onze jaarvergadering. Jullie ontvangen nog de dagorde en verdere informatie per mail. Wij verwachten van jullie een aantal bedenkingen over initiatieven die jullie graag in clubverband georganiseerd zien. We wachten met ongeduld op jullie voorstellen.

Begin april staat onze jaarlijkse clubtentoonstelling gepland. De eerste schikkingen werden reeds getroffen. De publiciteit die we zullen voeren is in ontwikkeling en de sprekers werden vastgelegd. Omdat het een jubileumuitgave betreft zullen we voor een keer nog eens beroep doen op een muzikale omlijsting van de speeches. Wat de kwaliteit van de tentoongestelde foto's betreft zouden we er moeten in slagen om het niveau dat we vorig jaar hebben bereikt, terug te behalen en zelfs te overtreffen. Wat zeker een aandachtspunt zou moeten zijn is ervoor te zorgen dat de foto's op een smaakvolle en foto-ondersteunende presentatie getoond worden. Gelieve dus dit jaar extra aandacht te besteden aan de kaders (indien gebruikt), de passe partouts en de layout van jullie reeksen.

Jullie zien dus dat de voorbereidingen in volle gang zijn. Wat de exacte data betreft waarop alles gepland staat, daarvoor verwijs ik naar de agenda.

Ik vraag jullie ook om volledige medewerking, niet alleen wat betreft de kwaliteit van de foto's die zullen gepresenteerd worden, maar ook bij de praktische organisatie van dit evenement.

Later op het jaar hebben we onze tentoonstelling in het AZ St Lucas, waarvoor we de officiële toestemming hebben ontvangen. Daarover ten gepasten tijde meer informatie.

Ik wens jullie nog een spetterend einde en een schitterend begin van het nieuwe jaar, waarbij een uitstekende gezondheid nog het allerbelangrijkste is.

Freddy

Nieuws uit Japan

2018 - Een jaar van aardbevingen, typhoons en overstromingen.

Het jaar begon goed. Nadat de nieuwjaarsvieringen over waren hadden we een vrij zachte winter. In april bloeiden de miljoenen Japanse kersenbomen zoals gewoonlijk en spreidden hun roze bloesems over het gehele land.

Het jaarlijks regenseizoen in juni bracht ons minder regen dan gewoonlijk en sommige kleine rijstboertjes hadden moeite om hun natte rijstveldjes nat te houden.

Op 26 juni hadden we in het stadje waar ik woon een vrij sterke aardbeving met magnitude 6.1, die erg veel schade aanrichtte aan gebouwen en wegen. Op die maandagochtend was ik met mijn zoonje op weg naar het dagverblijf toen ineens de hele wereld twee meter naar rechts bewoog en dan meteen weer terug twee meter naar links, naar zijn gewone plaats. Dit was een horizontale aardbeving en ik verloor mijn evenwicht maar ik kon me net op de been houden en het duurde slechts één seconde. Ik liet mijn zoontje achter bij het dagverblijf maar toen ik thuiskwam was de schade niet te overzien. Alles wat aan de linkerkant van ons appartement gestaan had was door de kamer gegooid door de beweging van links naar rechts en alles wat aan de rechterkant van de kamer gestaan had was naar links gegooid door de tegengestelde beweging.

Onze TV was naar rechts gegooid en had een enorme barst in het scherm. Verschillende kasten waren omvergetuimd en alles wat erin en erop stond lag in scherven op de grond. In de keuken had de kast met borden, kopjes en glazen haar inhoud ook op de grond gegooid zodat we nog net twee borden en twee kopjes hadden om te kunnen eten die avond. Alles bij elkaar hadden we twee grote vuilnisbakken met scherven. Een boekenkast was totaal vernield. Als we thuis geweest waren toen de aardbeving kwam waren we zeker gewond geraakt of erger zelfs.

De zomer bracht ons recordhoge temperaturen, tot 41 graden, maar dat was niet het ergste. Het is de enorme hoge luchtvochtigheid die het leven in juli en augustus zo onprettig maakt. In het zuiden van Frankrijk en Spanje zijn er regelmatig ook temperaturen van 40 graden en meer maar de lucht is daar vrij droog. In Japan, met een temperatuur van 40 graden en een luchtvochtigheid van 85% en meer, barst het zweet je uit zodra je een stap naar buiten zet en voor de rest van de dag voel je je nat drijfnat in je eigen kleren. De ramen van gebouwen die airconditioning hebben beslaan aan de buitenkant. Ieder jaar als de Japanse zomer toeslaat wens ik dat ik voor drie maanden naar Europa kon komen om de hete, vochtige zomer te ontsnappen.

En dan kwam september, ook nog een vrij hete maand, met een reeks van typhoons die van over de Stille Oceaan kwamen aanzetten. Dit jaar hadden we er 26. Gelukkig waren de meeste niet zo sterk en sommigen kwamen alleen over een klein gedeelte van Japan, maar er waren er een paar die alle records braken. Typhoon nummer 21 bracht een enorme hoeveelheid regen. Ge kunt u misschien niet voorstellen wat 100 millimeter regen (dat is 10 cm) per uur kan doen. In de provincie van Okayama was er een vallei omringd door bergen waar het kleine riviertje al dat water niet kon verwerken en er onstond een overstroming die 34.000 huizen vernielde. Het water kwam tot aan de plafonds te staan, maar de meeste houten huizen werden door de sterke stroming meegevoerd stroomafwaarts en totaal vernield, alsook alle auto's. Er waren ook een groot aantal slachtoffers.

Dan kregen we hier in Osaka en Ibaraki typhoon nummer 25 die ook enorme schade aanrichtte. Met een windsnelheid tot 50 meter per seconde (nvdr: dit is ongeveer 180km/h) werden er daken van de huizen gerukt, grote vrachtwagens op hun zijkant gegooid en op een paar parkeerplaatsen werden de auto's in een hoek op een hoop geblazen net alsof het speelgoedautootjes waren.

In de baai van Osaka, waar het Kansai internationale vliegveld op een kunstmatig eiland gebouwd is, kwamen de landingsbanen onder water te staan. Maar het ergste van al was een schip, dat door de sterke wind gedreven werd, tegen de brug aanbotste die het vliegveld met het land verbind. Door die botsing werd een gedeelte van de brug vernield zodat er geen treinverbindingen, geen autobanen en ook geen electriciteit meer was op de luchthaven. Rond 8.000 mensen kwamen vast te zitten op de luchthaven, zonder electriciteit maar ook zonder eten of drinken want de restaurants konden natuurlijk niet functioneren zonder electriciteit.

Op het hoogtepunt van de storm, in de namiddag, zat ik iets te typen in mijn kantoor hier toen ik een vreemd geluid hoorde boven het huilen van de storm en zag ik een hele dakgoot door de wind voortgedreven over de straat voorbij schuiven.

Op die dag waren ook alle treinen gestopt en alle scholen en kantoren gesloten zodat de mensen thuis konden blijven. Typhoon nummer 25 was de sterkste in de laatste 50 jaar.

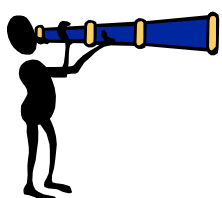
Nu in november hebben we prachtig herfstweer met blauwe lucht en temperaturen van 20 graden. Net vorige week hadden we nog een kleine aardbeving, magnitude 3, maar daar praat niemand over. Dat gebeurt wel meer want de hele Japanse Stille Oceaankust ligt op een grote breuklijn die regelmatig aardbevingen veroorzaakt.

Er was onlangs nog een sterke aardbeving (magn 7.1) in de noordelijke provincie van Hokkaido die het hele eiland zonder electriciteit zette voor meer dan een week en ook enorme schade aanrichtte. Aardbevingen kunnen optreden overal en op elk moment hier.

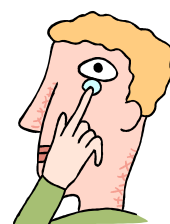
Je moet ermee leren leven en hopen voor het beste.

Mijn Beste Wensen voor 2019,

Julien

In de voetsporen van John: Verhalen uit Fotoclubland

Zinkae Fotofest: Zest for visual expression

On de tweede helft van september wordt zo'n beetje het tentoonstellingsseizoen op fotogebied op gang geschoten door Fotoclub Het Spoor. Dat het om deze fotoclub gaat is iets wat je, als je de bovenstaande ronkende titel leest, helemaal niet zou afleiden. Maar misschien is dit wel de bedoeling (!?)

Ik weet ook wel dat stilstaan achteruitboeren is, maar toch. Zulke hoogdravende titels verleiden me al niet tot veel enthousiasme, omdat ik al meer dan eens ondervonden heb dat de vlag de lading zeker niet dekt.

Volgens de brochure van deze tentoonstelling is "Zinkae" een anagram van het Japanse "Kaizen" wat "voortdurend verbeteren" betekent. Je verwacht je dus aan "iets nieuws", iets dat je op andere tentoonstellingen niet zult tegenkomen.

Indien dit de uiteindelijke bedoeling is, dan is het opzet zeker geslaagd. Zelden heb ik zo ver van de fotografie afstaande foto's gezien dan op deze tentoonstelling.

De exclusiviteit begint al bij het binnenkomen. Men moet toegangsgeld betalen om de foto's te mogen zien. Weliswaar een peulschilletje, maar toch. Ik denk dat het de enige fotoclub bij de OVU is die toegangsgeld vraagt. Men ontvangt dan wel een catalogoog in A5 formaat en kleurendruk, die wel uiterst verzorgt overkomt.

Maar dan begint het. Men moet al een serieuze talenknobbel hebben om alleen maar de titels van de foto's te snappen, want die zijn slechts zeer uitzonderlijk in het Nederlands. Wat dachten jullie van "Linhas e neve" of "Sonnenfinsternis"? Ook titels als "Rythme de la matière en décomposition" en "Her Face Felt Like it Was Scattered in Pieces" (let op de hoofdletters) zijn er niet naast natuurlijk.

Naast deze titels zijn de foto's dan ook navenant: met zulke titels kan men zich toch niet veroorloven om een "normale" foto te presenteren. Men ziet dan werken waarop er nog nauwelijks iets te zien is: een volledig zwart vlak (liefst zo'n 50x70 natuurlijk), met daarin ergens een schim van iets. Ook compleet onscherpe foto's (en dan bedoel ik niet zo'n beetje onscherp maar een complete waas zoals men door een aangedampte ruit kijkt) en abstracte beelden waarvan je niet kunt zien waarover het gaat.

Gelukkig zijn er nog enkele beelden die je aanspreken en die nog enigzins het beeld van een fotografietentoonstelling proberen te bewaren.

Na het bezoek dronken Martine en ik een glas (op een Zinkae bierviltje natuurlijk) om de doorstane emotie door te spoelen en vroeg ik Freddy Van Vlaenderen of ze misschien in hun zwarte periode waren aanbeland, maar dit ontkende hij. In de plaats daarvan kreeg ik een bewonderenswaardig en vurig betoog als verantwoording voor wat werd gepresenteerd.

De uitdrukking voldaan en tevreden huiswaarts keren was zeker op ons niet van toepassing. We keerden eerder geërgerd en teleurgesteld terug. Eén ding moet echter gezegd: zulke tentoonstellingen geven zeker stof tot discussie.

We mogen ons gelukkig achten dat dergelijke vernieuwingsgolf in onze club nog niet heeft toegeslagen. Maar jullie moeten wel weten dat de voorzitter ribedebie zal zijn mochten dergelijke gewrochten dagelijkse kost bij ons worden.

Freddy

52ste Foto- en digisalon Progendis

November is een drukke tijd voor fototentoonstellingen.

Het is ook in die maand dat fotoclub Progendis de resultaten van hun werkjaar openbaar maakt. Dus gingen we zoals gewoonlijk met een sterke vtb Fotoclub Evergem-afvaardiging op een vrijdagavond naar de openingsreceptie.

Deze gaat sinds enkele jaren door in OC Ter Gulden Celle in Doornzele (zoals bij ons dus), en bij aankomst was het zoeken naar een parkeerplaats. Er was echter een wandeltocht georganiseerd waardoor er veel volk op en rond de Dries van Doornzele op de been was.

Rond 20h liep de zaal echter goed vol en kon Robert beginnen met zijn toespraak. Na enkele verplichte speeches werd de tentoonstelling voor geopend verklaard en werden traditiegetrouw enkele digireeksen op het fonkelnieuwe televisietoestel getoond.

Het is algemeen bekend dat Jacqueline en Robert het laatste jaar meer bij meneer dokter zijn moeten gaan dan hun lief was. Gevolg daarvan: een iets mindere productie op fotografisch gebied. De getoonde reeksen waren dan ook aanvaardbaar zonder meer. Sommige aan de lange kant zoals deze over de scheepslift van Strépy-Thieu en de reeks over de Leie met de Minerva huurbootjes.

Ook de reeks over dahlia's kon me maar weinig bekoren. Maar hier had gelukkig de maker zijn reeks beperkt tot ongeveer 2 minuten.

De foto's zelf waren van het niveau dat we bij Progendis gewoon zijn. Hoewel ik deze van Leen Van den Abeele niet van een kwaliteit vond die we gewoonlijk van haar zien. Ik vond (maar dit is persoonlijk dus) haar reeks duidelijk minder dan andere jaren en de afdrukken ook aan de grijze kant. Maar goed het kan niet elk jaar top zijn.

Er was ook een gastfotograaf die reuzegrote portretten presenteerde. Hier had ik ook mijn twijfels omdat verschillende opnames redelijk vlak van belichting waren. Indien er dan toch nog contrast was tussen de linker- en rechterkant van het gezicht was dit soms zo overdreven dat men het oog aan de schaduwzijde bijna niet meer zag. Een duaal gevoel dus.

Zeker de moeite waard waren de foto's van Roger Demeyer waarbij er deze keer een kogel door een lamp werd gejaagd. Hoe hij het doet is me een raadsel en we zullen het hem nooit meer kunnen vragen. Roger overleed enkele weken voor de tentoonstelling.

Voor de rest was het aangenaam om de foto's van de andere leden te bekijken maar terug merkte men op dat de beide drijvende krachten achter deze club (Jacqueline en Robert voor de goede verstaander) niet op hun normaal niveau hadden gefunctioneerd.

Achteraf zat de bijna voltallige fotoclub samen om nog een boomke op te zetten en opeens was het al zaterdag wanneer we terug naar huis reden.

Freddy

Fototentoonstelling van Fotoclub Nieuw Gent

Zoals iedereen ondertussen weet zijn de maanden oktober en november de maanden bij uitstek voor een bezoek aan één van de vele fototentoonstellingen die er voorhanden zijn.

Micheline en ik trokken op zondagmorgen naar de fototentoonstelling van Fotoclub Nieuw Gent. Ook onze Koen was aanwezig. Er was niet zoveel volk zodat we op ons gemak konden rondneuzen.

De zaal in het Cultuur Centrum Meulestede was zoals steeds mooi ingericht. Er was een goede mix van onderwerpen, niet enkel natuur en architectuur maar ook portretten en straattaferelen. Wat onmiddellijk opviel, maar dit is mijn visie, is dat "Nieuw Gent" opnieuw de weg gevonden heeft naar de roots van de fotografie, de weergave van de werkelijkheid en niet zoals het wel eens geweest is de zogenaamde "kunstfotografie" waarmee ik bedoel, nietszeggende foto's die door een behandeling, al of niet in Photoshop, de waarheid geweld aan doen.

"Kunst en cultuur zijn belangrijke bouwstenen van ons sociaal weefsel". Beide vormen hét bindmiddel bij uitstek om mensen samen te laten leven en "be-leven" zoals Rudy De Cleene vermeldde in zijn voorwoord. Deze fototentoonstelling was wel degelijk een be-leven en geen saaie rondleiding langs nietszeggende

beelden. Zelfs Rudy heeft zich laten verleiden tot het fotograferen van mensen in de volkstuintjes, beelden die ik persoonlijk beter vond dan zijn foto's van garagepoorten. Ook Koen was die mening toegedaan.

De tentoongestelde beelden waren niet altijd even spectaculair, soms te eenvoudig en te weinig over nagedacht maar het moet gezegd, er waren wel enkele goede vondsten zoals de foto's gemaakt met legomannetjes (op de voorgrond) die deelnamen aan een reële foto (als achtergrond). Goed gevonden en goed uitgewerkt. De intimistische foto's van interieurs waren goed en vertelden een verhaal. Het dient wel gezegd dat zowel Koen als ikzelf wat verbaasd waren over het feit dat foto's die behoorden tot een reeks, niet steeds bij elkaar waren gepresenteerd. Wat ons voornamelijk opviel was dat de betere foto's niet boven maar beneden werden tentoongesteld al is dat enkel representatief voor onze eigen denkwijze. Sommige ophangsystemen waren wel goed gevonden zoals een grote plaat met foto's opgekleefd in ruimte (soort 3D) van onze vriend Eric Van Hurck.

Om te besluiten wil ik nog zeggen dat ik een goede indruk heb overgehouden aan deze tentoonstelling, wat natuurlijk zeer persoonlijk is. De tentoongestelde foto's waren eenvoudig en mooi, geen gekunsteld gedoe meer met Photoshop zoals Nieuw Gent ons vroeger wel eens wou verrassen. Er waren enkele beelden met minder uitstraling (door foutjes zowel op technisch gebied als compositie) maar ook talrijke positieve uitschieters. Die keuze zal iedereen natuurlijk voor zichzelf moeten invullen. Het geheel is echter voor mij in de smaak gevallen en voor Koen ook, denk ik.

Chris

Fototentoonstelling DAFOT Zomergem 2018

p zondagmorgen 11 november bezochten Micheline en ik de fototentoonstelling van onze

Zomergemse vrienden, die zoals steeds doorging in het Gemeenschapscentrum te Zomergem. Van bij het binnenkomen merkten we al op dat er mooie foto's werden gepresenteerd. Maar we moesten ze natuurlijk nog eens van naderbij bekijken. Onze mening veranderde niet, ook van naderbij bleek ons eerste gedacht het juiste.

De tentoongestelde foto's gaven een beeld weer van de passie waar de verschillende leden van de club het afgelopen jaar aan gewerkt hadden. En bij het bekijken van de beelden voelden we de passie. De tentoonstelling viel op door de enorme diversiteit aan onderwerpen. Van architectuur en interieur over mooie abstracte kunstwerkjes, nachtopnames, natuur tot portretten. Het weergeven van momentopnames met alles erop en eraan, namelijk mooi licht, goede composities, sprekende beelden en dit alles afgedrukt op normale formaten, geen reuzen te vinden. Foto's zonder kader zowel als ingekaderde werken, zeer verzorgd opgehangen met een visie.

Wat wel opviel was het feit dat een groot deel van de gepresenteerde foto's kleurafdrukken waren en minder zwart-wit werd gepresenteerd, wat toch soms jammer is. Het algemene beeld was een subtiel en rustige fotografie met een grote variatie aan onderwerpen, maar technisch steeds hoogstaand. De tentoongestelde foto's lieten allemaal een persoonlijke inslag van de maker zien.

Neem nu bvb de beelden van Johan Verbiest van bekende zangers of zangeressen zoals Suzanne Vega, Sioen, Fischer-Z ... vond ik prachtige foto's. De abstracte fotografie van Monique De Rycke en Patrick Ryckaert vond ik eveneens zeer mooi en doordacht, maar zo zijn er nog tal van werken die ik mooi vond om naar te kijken, foto's van Rosine, Rosita, Gilbert, Carine, Piet, Bea en Jan. Ik kan ze hier moeilijk allemaal individueel bespreken, dat zou wat van het goede teveel zijn. Daarenboven is dit een persoonlijke kijk van mijzelf en zal die wel afwijken van andere meningen of zienswijzen.

Verder werd door de leden van deze fotoclub ook een groepswerk voorgesteld. Het thema was "abstractie". Op twee grote prints werden de verschillende individuele foto's voorgesteld en het moet gezegd het geheel was mooi in beeld gebracht. Ieder lid met één foto zoals hij/zij "abstractie" ziet. Goed gevonden.

Er werden ook nog twee beelden tentoongesteld ter herinnering aan Roland Verhelst, secretaris van DAFOT, die ons in het voorjaar van 2018 veel te vroeg heeft verlaten.

Op een televisiescherm in een hoek van de zaal werden ook nog enkele mooie reeksen vertoond.

De conclusie is dat we zeker geen spijt hadden dat we deze tentoonstelling hebben bezocht. Misschien ben ik wel te positief maar wij vonden het alvast de moeite. Een mooi salon met hoogstaande beelden, prachtig voorgesteld aan de kijker. Een proficiat aan Monique en alle leden van deze fotoclub. Ik zou zeggen trek jullie niets aan van eventuele negatieve kritiek en doe zo verder.

Chris

Diagala 17-18 november 2018

oor de derde keer ging het diagala door in zaal 'De Linden' in Wippelgem, een goede vervanging

voor onze oude trouwe Hekstraat. De toeschouwers hebben hun weg naar deze nieuwe locatie goed gevonden want het zaaltje zat zondag redelijk vol.

Het programma zag er al veelbelovend uit met reeksen uit zowat alle continenten (allee, toch drie). Nu nog afwachten of de verwachtingen konden ingelost worden.

En ja hoor, het begon al met de losse dia's, waar toch een paar verrassende opnames bij zaten (zo'n bol-lens geeft toch goede resultaten, maar je moet het beeld inderdaad wel omkeren). Verder nog mooie panorama's en portretten.

De reeksen waren zeer afwisselend: van Knossos tot Madagascar, van IJsland tot Namibië, van Nederland tot Japan. Zeer sterk vond ik de reeks "Roestig en vergeten" ('t is geen mouwvegen, Freddy), omdat de muziek en de beelden zo goed bij mekaar pasten. Verder genoot ik ook van de mooie beelden uit IJsland, en van de ijssculpturen. De graffiti in Gent zijn natuurlijk ook de moeite, maar behalve dat men ze moet vinden, is het toch meer een kwestie van registreren.

Een brokje natuur kan er natuurlijk ook altijd bij, met de sneeuwapen en kraanvogels van Rik.

Deze reeksen opsommen doet misschien tekort aan de andere, maar in het algemeen vond ik ze vrij sterk en ik heb me geen moment verveeld.

Dit was effectief één van de betere uitgaven van het diagala!

Christine

Koninklijke Fotokring Lux Nova, 86ste Fototentoonstelling, Op naar de 100 ...

Elk jaar opnieuw tikken de overblijvende fotoclubs er een nummer bij.

Het lijkt allemaal vanzelfsprekend maar toch beginnen menige leden van onze clubs zich vragen te stellen van, hoe lang gaan we nog kunnen door gaan? Als het aan de motivatie ligt van de Lux Nova leden, nog vele jaren.

Terug met 19 leden een mooie zaal volhangen met kleur en zw/w foto's.

Aan onderwerpen en inspiratie hebben onze collega's van Gent nog geen tekort: landschap, portret, structuur, abstract, alles was aanwezig.

Voor elk wat wils. Zelfs onze Hubert had zich deze keer op portretten vast gezet en met succes. Panorama beelden van Roland en analoge Hasselblad zw/w van Daniel. Allemaal een pracht om te zien.

Frederik doet het altijd wel weer creatiever met zijn Photoshop kennis.

Voor de liefhebbers van oefelen was het wel goed geoefeld.

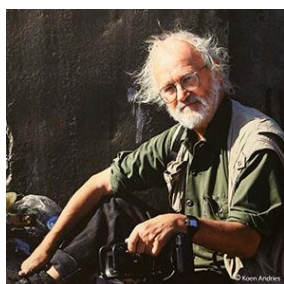
Ook van Roger die ondertussen jammer genoeg niet meer onder ons is was er weer een staaltje technische fotografie te zien van de bovenste plank. Jammer dat hij het ons niet meer kan verduidelijken hoe hij het deed. De sfeer is er ook ongedwongen in deze club en dat voel je en zie aan de presentatie en de foto's. Niets moet alles kan en mag. Zo hebben we het graag. Een fotograaf is zoals we zelf allemaal aanvoelen een persoon die graag zijn zin doet en zo de beste resultaten op papier krijgt.

Een fijne babbel en een drankje brachten mijn vrouwken en ik terug naar de Vrijdagsmarkt.

Graag tot volgend jaar en nog altijd goed bezig voor onze Lux Nova"ers".

Koen

Jozef Koudelka in Praag

De voorbije septembermaand waren mijn vrouw en ik op stadsbezoek in Praag. En net als in vorig artikel over Ljubljana en Marc Riboud kregen we ook nu weer een schitterende tentoonstelling te zien.

Jozef Koudelka, Tsjechische fotograaf, door iedereen welbekend van zijn

foto's over de invasie van mei 68, stelde er tentoon.

Wie al in Praag was weet dat er zeer veel prachtige gebouwen te zien zijn. Ook het Museum van Decoratieve kunst is zo een prachtstuk. Tot ik opeens aan de gevels een affiche zag met "Koudelka Returning". Bleek een uitgebreide retrospectieve ter gelegenheid van zijn 80ste verjaardag te zijn.

350 foto's van zijn beginperiode, toen hij experimenteerde met alle soorten fototechnieken, over theaterfotografie in de jaren 60.

We konden het allemaal wel smaken maar wisten wel beter, tot de reeks "Gypsies" startte. Een collectie prachtige zwart wit afdrukken op bariet. Licht en schaduw in de tijd dat er nog geen sprake was van ruisreductie en andere kunstgrepen.

De films die toen te koop waren hebben geen vergelijk met wat we nu kennen. Afdrukken waren meestal

op 40/50 of iets groter en mooi ingekaderd. Prachtig om te zien.

Daarna begon zijn meest spraakmakende werk over de invasie van Praag in mei '68. Daar profileerde Koudelka zich als super straatfotograaf. Het ongelooflijke wat toen gebeurde is allemaal door hem in beeld gebracht. Inval door de Russen, de Bulgaren, de Hongaren en andere omliggende landen. Gewapend met tanks en groot vertoon legden ze alles plat wat hen in de weg kwam. Toen ze na veel vertoon beseften dat ze strijd voerden tegen ongewapende mannen, vrouwen en kinderen hebben ze zich teruggetrokken. Het kwaad was geschied. Koudelka moest onderduiken omdat het foute

vertoon niet mocht worden gezien aan de buitenwereld.

Hij week uit naar Engeland en kon pas begin jaren 90 zijn beelden gepubliceerd krijgen. De kranten konden dan hun "nieuws" op de voorpagina's brengen. De opnames waren op 60/100 prachtig geprint zodat iedereen goed kon zien wat er toen gebeurde.

Veel later keerde hij terug naar Tjechië. Ondertussen deed hij volop verder en fotografeerde nog tal van prachtige reportages.

Een van zijn laatste projecten zijn Panoramas. Met een super camera nl. Hasselblad XPan panoramic, legt hij landschappen en structuren vast.

Deze waren op 3 m lengte geprint. Met negatieven van 6cm op 12cm kan je al eens uitpakken... Indrukwekkend is het minste wat ik daarover kan zeggen. Zw/w en super mooi geprint. Meer moet dat niet zijn....

Na een 3 tal uur te hebben genoten bladeren we nog in al zijn boeken die daar ter inzage lagen en stapten voldaan terug buiten.

Zijn Boek Returning is te koop op internet voor 79€, een werk dag niet mag ontbreken voor zij die nog plaats over hebben in hun boekenkast.

Koen

Micro - Portfolio

**Etienne
Chalmet**

DIA

CLUB

LOKAAL: O.C. De Burggrave, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER

Jeanine DEVOS
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

09 / 227.19.22

SECRETARIS

Raphaël COCQUYT
Bouwmeestersstr. 32
9040 SINT-AMANDSBERG

0475 91 86 99

PENNINGMEEESTER

Henri Eggermont
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

09 / 227.19.22

COMMISSARISSEN

Koenraad Andries
Droogte 78
9940 EVERGEM

09 357 78 59

De Schepper Paul
Eindeken 39
9940 EVERGEM

09 253 54 87

- DEC** - 07 Bespreking digitale beelden
- 14 Bespreking digitale beelden
- 21 **GEEN SAMENKOMST, O.C. De Burggrave gesloten!**
- 28 **GEEN SAMENKOMST, O.C. De Burggrave gesloten!**

2019

Het bestuur wenst alle leden en hun familie een **Gezond en Gelukkig Nieuwjaar** toe !

We klinken het glas op de goede werking !

- JAN** - 04 **GEEN SAMENKOMST, O.C. De Burggrave gesloten!**
- 11 Statutaire vergadering + nieuwjaarswens + receptie
- 18 Bespreking digitale beelden
Zaterdag 19 "Noord Madagascar" en "Winter in China en Japan" om 20.00 uur in het **Parochiaal Centrum Sint-Gerolf**, Oude Abdijstraat 3, 9031 Drongen
- 25 Bespreking digitale beelden
FEBR - 01 Bespreking digitale beelden
Vrijdag- 08 Digiprojectie te Waarschoot: Himachal Pradesh & Punjab
- 15 Bespreking digitale beelden
- 22 Bespreking digitale beelden
MRT - 01 Bespreking digitale beelden
- 08 **GEEN SAMENKOMST, O.C. De Burggrave gesloten**
- 15 Bespreking digitale beelden
- 22 Bespreking digitale beelden
- 29 Bespreking digitale beelden
APR - 05 Bespreking digitale beelden
- 12 **GEEN SAMENKOMST, O.C. De Burggrave gesloten**
- 19 **GEEN SAMENKOMST, O.C. De Burggrave gesloten**
- 26 Bespreking digitale beelden

CLUBNIEUWS

Bezoek aan het vernieuwde Africamuseum

Op zaterdag 13 april zouden we om 14.00 uur een bezoek brengen aan het Africamuseum. Na een lange renovatie opent het Africamuseum, Leuvensesteenweg 13, 3080 Tervuren opnieuw de deuren.

Het is een van de indrukwekkendste musea van ons land. Je vindt hier 's werelds rijkste verzameling etnografische voorwerpen uit Centraal-Afrika.

Om in groep de tickets te kunnen bestellen moeten we zo vlug mogelijk weten wie mee wil gaan.

De **toegangsprijs** is **10,00 €** per persoon. Indien we met min. 12 personen zijn van vtb Evergem, kunnen we met een **bus** daarheen rijden aan **12,00 €** per persoon. De opstaphalte zal dan later medegedeeld worden.

Digiprojectie op vrijdagavond bij de vtb-afdeling Waarschoot

Op **vrijdag 8 februari**, gaat onze club om **20.00 uur**, de reismontage "India : Himachal Pradesh & Punjab" projecteren in het **Cultureel Centrum, Nieuwstraat 8 te 9950 Waarschoot**.

De montage is van Henri en Jeanine. **Die avond is er dus GEEN clubvergadering !**

Flitsen op het eerste of tweede gordijn ?

Als er geflitst wordt met een relatief langzame sluitertijd (indien er voldoende omgevingslicht aanwezig is), dan kunnen er vreemde fenomenen ontstaan. Dit effect treed zowel op bij een spiegelreflex als bij een compact-fototoestel. Daarom zijn "**Eerste gordijn**" (**front curtain**) en "**tweede gordijn**" (**rear curtain**) termen die vooral specifiek bij een spiegelreflex gebruikt worden. Bij deze toestellen wordt de belichtingstijd ingesteld door een sluitmechanisme dat uit twee kleine gordijnen bestaat: het eerste gordijn gaat open, en na de ingestelde tijd gaat het tweede gordijn dicht en bedekt opnieuw de sensor. Vroeger was het gordijn uit doek gemaakt, nu zijn het plaatjes die voor de sensor schuiven (een soort lattenstore, zeg maar).

Een normale flits geeft een lichtpuls die minder dan 1/2000 van een seconde duurt. Men kan flitsen op het ogenblik dat het eerste gordijn volledig open is, of juist voordat het tweede gordijn gaat sluiten.

De werking van het **sluitersysteem** wordt hieronder kort uitgelegd.

Als al het licht door de flitser geleverd wordt zal je dus geen bewegingsonscherpte hebben omdat de flits het onderwerp als het ware bevriest. Als je echter een lange sluitertijd gebruikt kan je echter wel bewegingsonscherpte hebben door het bestaande omgevingslicht.

Flitsen op het eerste of tweede gordijn ?

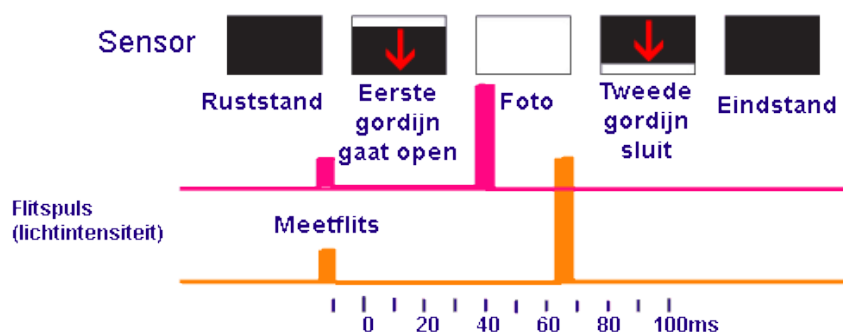
Het effect dat bekomen wordt is onnatuurlijk als het toestel op het einde van het "**eerste gordijn**" (zie foto 1) flitst. Eigenaardig genoeg is dit altijd de standaardinstelling op het toestel.

Het onderwerp wordt eerst belicht door de flitser en voor de rest van de belichting door het omgevingslicht.

Betere toestellen kunnen ingesteld worden om te flitsen voordat het tweede gordijn begint te sluiten: "**tweede gordijn flitsen**". Bij deze stand wordt de lichtpuls gegeven op het einde van de belichting, als een soort klemtoom van de beweging. Deze instelling gebeurt meestal op het fototoestel (ingebouwde flitser) of op de externe flitser ! Flitsen met een trage sluitertijd heeft zijn eigenaardigheden, maar ook als je een te hoge sluitertijd bij het flitsen zou gebruiken kan je problemen hebben !

Hieronder geven we schematisch de werking weer.

Flitsen op het eerste of tweede gordijn

- In rustpositie wordt de sensor afgedekt door de sluit (gordijn).
 - Er wordt een **meetflits** uitgestuurd om het nodige vermogen van de flitser te berekenen (e-TTL).
 - Het eerste gordijn gaat open. De "sluitertijd van het gordijn" wordt gemeten vanaf het open gaan van het eerste gordijn. De **flitser flitst direct na het openen** van het eerste gordijn (lange rode streep).
 - **OF** de flitser gaat af juist voordat het tweede gordijn (lange oranje streep) gaat sluiten.
 - Het tweede gordijn sluit. De "sluitertijd" stopt bij het dichtgaan van de sluit
 - Op het einde is de sensor volledig bedekt door de sluit.
- Aangezien beide sluitbladen aan precies dezelfde snelheid bewegen (bijvoorbeeld 1/200 van een seconde) krijgt ieder deel van de sensor evenveel licht.
- In het voorbeeld hiervoren is de sluitertijd 80ms (1/125 van een seconde).

Compact foto toestel

Eenzelfde onscherp effect kan je trouwens ook bekomen met een compact foto toestel, als die ingesteld staat in "**slow sync**" (relatief lange openingstijd om voldoende omgevingslicht op te vangen).

Slow sync is echter een tussenoplossing !

- Niet flitsen (en zeer lange sluitertijden moeten gebruiken en/of ruis in het beeld)
- Normaal flitsen (met de achtergrond die volledig zwart is en met het onderwerp dat akelig zal belicht worden). Opmerking: rechtstreeks flitsen geeft hard licht en ook harde schaduw !
Maar helaas kan je niet alle compactoestellen instellen om op het "eerste gordijn" of "tweede gordijn" te flitsen. Dit heeft niets te maken met het feit dat deze toestellen geen traditionele sluiters hebben, maar meestal de sensor aan- en uitschakelen.

Compacte, maar ook reflex- en hybride foto toestellen, flitsen **standaard** altijd bij het begin van de belichting; zodat de toestellen sneller lijken te reageren op de druk op de ontspanknop.

Foto 1 Flitsen op het eerste gordijn (front curtain of slow). De klemtoon ligt op het begin van de beweging.

Foto 2 Flitsen op het tweede gordijn (rear curtain of rear). De klemtoon ligt op het einde van de beweging.

Raadpleeg ook de uitgebreide handleiding van uw toestel.

Ieder merk gebruikt echter zijn eigen benaming voor deze instelling !

Voor **NIKON**-toestellen is dit: - synchronisatie met lange sluitertijd, stand "**slow**" (eerste gordijn);
- lange synchronisatie op het 2de gordijn, stand "**rear**".

Voor **CANON**-toestellen is dit: - sluitersynchronisatie, synchronisatie "**eerste gordijn**";
- sluitersynchronisatie, synchronisatie "**tweede gordijn**".

Voor **SONY**-toestellen is dit: - lange flitssynchronisatie, stand "**slow**" (eerste gordijn);
- eindsynchronisatie, stand "**rear**" (tweede gordijn).

Bron: <http://pics.idemdito.org/funkties/gordijn.htm> en brontekst aangepast door Raphaël Cocquyt.